

dets Anffuelse ikke forandrer Sagen, selv ikke for de Godseieres Vedkommende, hvormed der iøvrigt paa det anførte Sted i Betænkningen er Tale. Her foreligger en bestemt Udtalelse fra det ærede Fleertal i dets Motivering om, at den Omstændighed, at Jorden sælges som frit, ikke særlig forandrer Noget i Sagen, og at altsaa den samme Anse mod Lovforslaget, som saa skarpt er blevet udtalt i det andet Indstillingspunkt, efter Fleertallets Formenting i ligesaa høi Grad rammer Regjeringens Stilling til Sagen. Det er ligeledes af Fleertallet i dets Motivering (i Tillæg B. Sp. 1155) blevet udtalt, at den Omstændighed, at Statskassen gjøres til Medlem ved den foreslaaede Udbetaling, ikke kan forandre selve Udbetalingsens Charakter, og denne Bemærkning er atter ligesaafuldt rettet mod Regjeringens Program som mod Lovforslaget. Regjeringen mener, at man, naar Alt det fjernes, der kan give nogen Grund til at antage, at Fæsterne have nogen som helst Medetendomsret, kan ansee sig berettiget til paa Grund af hele Fæstevæsenets hidtilværende Benyttelse og hele dets Udvikling at lade den omtalte Betaling af en Dvotapart for Fæstjordens Frigjorelse komme Fæstebondens tilgode, og da nærmest de sidste Fæsteres Efterladte som dem, der staae som Repræsentanter for denne Stand. Det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Behmann) udtalte i Grunden den samme Tanke, som jeg nu i Slutningen af mit Foredrag har tilladt mig at udvikle, idet han yttrede, at Udvalgets Fleertals Bemærkninger ligesaagodt brode Staven over Regjeringens Stilling til Sagen som over selve Lovforslaget. Jeg kan derfor heller ikke Andet end udtale, at, dersom det ærede Thing skulde beslutte sig til at vedtage den motiverede Dagsorden, som er foreslaaet af det ærede Fleertal, saa vil dette, afseet fra alle andre forhaandenværende Omstændigheder, medføre, at en længere Samvirken mellem den nuværende Regjering og det nuværende Landsting vil være umulig.

Estrup: Jeg haaber, at den ærede Drdfører vil undskylde, og at den høitærede Minister vil være mig taknemmelig for, at jeg, da jeg netop har faaet Ordet i dette

Diebltt, benytter Leiligheden til strax at berigtige en Misforstaaelse, som den høitærede Minister gjorde sig skyldig i ligeoverfor den ærede Drdfører. Den ærede Drdfører bemærkede udtrykkelig, at de af ham citerede Meddelelser i det statistiske Tabelværk fra 1845 til 49 viste, at Fæstegaarde vare bleve solgte til Fæsteres Efterladte for noget ringere Summier end dem, hvortil andre fæstleddige Gaarde vare bleve solgte til Fremmede, men han føede til, at denne sidste Priss nøagtig eller næsten nøagtig var den samme som den, hvilken Selveiergaarde i den samme Egn til samme Tid havde kostet. Hvis man vilde drage noget Beviis fra Noget af det, som den ærede Drdfører saaledes anførte, saa maatte dette Beviis altsaa netop gaae ud paa det Modsatte af, hvad den høitærede Minister vilde benytte de nævnte statistiske Erfaringer til at bevise. Det forekommer mig iøvrigt aldeles klart, at der overhovedet ikke kan drages noget Beviis fra det saaledes Anførte, da det maa erindres, at i 1849 vare Fæstegaarde og Selveiergaarde nøagtig de samme Bestemmelser undergivne med Hensyn til Benyttelsen. Begge Classer af Eiendomme bleve sølgelig solgte med Fæstetvang, og det var altsaa ogsaa naturligt, at Prisen for dem begge maatte blive paa det Nærmeste den samme.

Efterat den ærede Drdfører saa udførligt havde godtgjort det Standpunkt, hvorpaa det Fleertal af Udvalget staaer, der har foreslaaet Thinget at afflutte den foreliggende Sag med den Dagsorden, som findes trykt først i Betænkningen (Tillæg B. Sp. 1162), havde jeg ikke troet, at det vilde blive nødvendigt for mig eller for noget andet Medlem af Udvalgets Fleertal at tage Ordet for yderligere at godtgjøre i det Mindste den gode Hensigt, hvori dette Forslag er stillet. Der er imidlertid fra flere Sider og særlig fra et æret Medlem af Udvalget for Kjøbenhavn (Behmann) fremkommet Anker mod det Standpunkt, som Fleertallet af Udvalget har indtaget, og den Motivering, hvorpaa det har støttet sin Dagsorden, der ere af den Bessaffenhed, at det forekommer mig, at der turde være fuld Anledning ogsaa for Andre end den ærede Drdfører til at imødegaae dem. Den ærede 4de Lands-